

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hırde-
téséknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

36. szám.

Brassó, Szombat, márczius 27-én.

II. évfolyam 1886.

A t. olvasóhoz.

A második évfolyam első negyedéve e hó végé-
vel lejár s ama mindinkább növekedő pártfogás, mely-
ben a t. közönség lapunkat eddig részesítette, remél-
nünk engedi, hogy ezen jóindulatát számunkra tovább
is fentartandja.

Lapunk rövid fennállása óta elég alkalma volt a
t. közönségnek meggyőződnie arról, hogy a „Brassó”
az ország ezen keleti végső pontján valóban hivatott
őre a magyar állameszmének és magyarságnak.

Tőlünk telhetőleg törekedtünk oly lapot nyújtani
a nagyérdemű közönségnek, mely mindenkor irodalmi
színvonalon állva, fokozott igényeinek megfeleljen.
Erre fogunk törekedni ezentúl is.

Soha szem elől tévesztetni nem fogjuk ama va-
lóban fontos és nagyjelentőségű szerepet, mely ezen
nemzetiségi vidéken egy magyar lap osztályrésze:
küzdni az állameszméért szemben államellenes aspi-
rációkkal s ezeket éber szemmel kísérni; minden
lehető módon ezen nemzetiségi vidékek magyarságá-
nak tömörülésére, szellemi s anyagi erősítésére s a
társnemzetiségekkel való békés együttélés és működés
előmozdítására hatni, szóval minden rendelkezésre
álló erővel közvetlen működési területe összes érde-
keit előmozdítani.

Politikai tekintetben eddigi álláspontunk fog to-
vábbra is vezérelni, — általában pedig híek mara-
dunk első programunkhoz.

A román és szász lapszemle, melyet lapunk
minden száma hoz, a magyar sajtóban egyedül nálunk
található, minthogy egyik főhivatásunk reprodukálni
amazoknak véleményét, állításait hazánkról.

Brassó-, Fogaras-, Nagy- s Kis-Küküllő és Sze-
ben megyék képezvén közvetlen működési terü-
letünket, első sorban e megyék érdekeit kell szolgál-
nunk, ezek magyarságát egy tömör egészszé tenni.

Ugy ezen megyék majdnem minden, mint az
ország nagyobb városaiban külön levelezőket tartván,
közvetlenül összeköttetésünk fővárosunk politikai kö-
reivel, azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy lehe-
tőleg gyorsan tudósíthatjuk a t. olvasót hazánk s a
külföld társadalmi s politikai mozzanatairól.

Azon körülmény, hogy lapunk az „Erdélyrészi
magyar közművelődési egyesület” brassóme gyei fiók-
egyletének s a fennjelzett öt vármegye több egyesüle-
tének hivatalos közlönye, talán elég garancia társa-
dalmi működésünk iránt.

Lapunk fennállása, ha szabad e kifejezéssel éi-
nünk, ezen nemzetiségi vidékeken valóságos nemzeti
ügy. Fentartása óriási áldozatokkal jár, melyeket
szívesen meghozunk, csak kérjük a n. é. közönség
szíves támogatását.

Erős bizodalunk különösen Brassó-, Fogaras-,
Nagy- s Kis-Küküllő, valamint Szebenmegyék ma-
gyarságába, hogy ezen támogatásra érdemesítenek.

Ezt kérjük a második negyed beálltával.

Előfizetési árak:

Félévre (apr.—szept.) 3 frt 50 kr.
Negyedévre (apr.—jnn.) 1 frt 80 kr.
Külföldre (egész évre) 20 frank.

A „BRASSÓ” szerkesztősége s kiadóhivatala.

A főispánok.

Soha törvényjavaslat hazánkban oly nagy
port fel nem vert, mint a köztörvényhatósági
törvényjavaslat, mely éppen most tárgyalatik
az országházban és melynek különösen 57-ik
cikke az, mely a sajtóban a legbehatóbban
megtámadhatott.

A legelkeseredettebb támadásokat és ki-
fakadásokat, mint rendesen, az ellenzék intézte
ezen törvényjavaslat és — szokás szerint — a
kormány ellen is, és ez igen természetes is,
mert mindaddig, míg az ellenzék azon tévhit-
ben fogja magát ringatni, hogy csak a megyei
autonomia kiterjesztése gyarapíthatja a pártot
és segítheti a pártot a kormányra, ez másként
nem is lesz.

És van is az ellenzéki ily irányu felte-
vésnek némi alapja, mert csak ha a politiká-
val folyton foglalkozó és már ebből, de ter-
mészetéből kifolyólag is hevesebb véralkatu
néppel van és lehet dolga az ellenzéknek, van
és lehet kilátása arra is, hogy e népet hang-
zatos frázisokkal, beválthatlan ígéretekkel és
izgatással saját pártjának megnyerje, kétséget
kizárólag tanítván a tapasztalat azt, hogy a
politikával folyton foglalkozó és önkormány-
zattal bíró nép sokkal könnyebben izgatható,
mint az, mely a politikával és kormányzással
való foglalkozást központi kormányára bizza
és azt csak ellenőrzi, illetve ellenőrizteti vá-
lasztott képviselői által.

Bármí legyen is azonban indító oka azon
hareznak, melyet az ellenzék a hivatolt tör-
vényjavaslat ellen folytat, annyi tény, hogy a
köztörvényhatósági törvény meghozatala szük-
séges és elodázhatlan s hogy különösen annak
épen 57. cikke feltétlenül szükséges.

Ezen cikk semmi egyebet magában nem
foglal, mint azt, mit alkotmányos szer-
vezetünk megkövetel, mi nélkül helyes és a
kormány mint központnak alárendelt közigaz-
gatás nem is képzelhető, t. i. azt, hogy a fő-
ispán a megyei szervezetben a felügyeleti jogot
gyakorolja, mely felügyeleti jog természetesen
magában foglalja mindazt, mivel a törvényja-
vaslat a főispánt felruházni kívánja.

A főispánnak, ha nem akarjuk egyszerű
bábnak tekinteni és ha azt akarjuk, hogy fe-
lelősségre vonható is legyen, kell azon joggal
birnia, hogy a megyei szervezetben helyet fog-
laló tisztviselők fölött ellenőrzési hatalmat gya-

koroljon és hogy azokat, ha a közérdek szem-
pontjából szükségesnek tartja, elmozdithassa,
sőt még azt is szükségesnek tartjuk, hogy a
kinevezendő hivatalnokok tekintetében is infor-
málási és ajánlási joggal birjon.

Mert miért ne illethetnék meg a főispá-
nokokat ezen jogok?

A központi kormány, a miniszterium az
országnak, jobban mondva az ország lakói
majoritásának megbízásából és ennek nevében
kormányozza az országot, vezeti az ország
ügyeit és nevez ki hivatalnokokat, a főispán
pedig ezen kormánynak s így közvetve ugyan-
csak az országban élők majoritásának az egyik
megbízott közege s mint ilyen a központi kor-
mányt helyettesítve, ugyszólva képviselve, joga
és kötelessége a haza, a nemzet jóléte fölött
örkődni, ügyelni, hogy a közigazgatás a maga
rendjén folyjon, és ébren örkődni a fölött,
hogy megyéjébe csak olyan hivatalnokok ne-
veztesse ki, kik oda valók, az ottani viszo-
nyoknak és igényeknek meg is felelnek és a
kik épen a főispánnak bizalmát is birják;
mert hiába, oly alkotmányos állam, melyben
a bírák és hivatalnokok, tehát az ország ál-
tal választott, illetve az országgal képviselő
kormány által kinevezett tisztviselők, politikai
nézeteikkel egymástól eltérnek s ugy a köz-
ponti kormányt nem támogatják folytonos ráz-
kodtatás és nyugtalanság nélkül nem kép-
zelhető.

De különben is a főispáni hatáskörnek a hi-
vatolt törvényjavaslatban történt körülírása nemis
foglal magában semmi mást, mint a mit a főispánok
eddig is tettek, mert hiszen minden valamire
való főispán eddig is minden fontosabb ügy-
ben és kérdésben meghallgattatott, sőt meg-
kérdetett a miniszterium által s így az egész
különbség csak az, hogy a mi eddig a gya-
korlatban ugys kifejlődött, most törvényho-
zásilag is szabályoztatik és ez nézetünk szerint
jobb is, mert míg eddig boldog, boldogtalan
minl informálta a minisztereket és igen ter-
mészetesen mindenik a maga érdekei szerint,
azután a tulajdonképpeni informálás a főispánt
fogja illetni és ha ez rosszul informál, min-
denki tudni fogja, hogy a baj, a hiba hol rejlik.

Mi egyébaránt a főispáni hatáskör ezen
állítólagos kiterjesztésének csak egy esetben
volnánk ellenzői, ha ezen kiterjesztett hatás-
kör képtelen és képzetlen és egyuttal lelkiis-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Ha a szenvedők . . .

Ha a szenvedők sohajtása

Egyszerre csak viharra válna,

Elnémítná-e a hahotát,

Mit a szenvedőkön

A hitvány káröröm

Oly sok embernek ajkára ád?

Ha az a sok köny . . .

Ha az a sok köny mind összegyűlne,

Mi az ártatlan szemekből kifolyt:

En azt hiszem, hogy vizözön lenne,

S elveszne mind, ki csak ártatlan volt.

De a bűnös vigyázna magára:

Bizvást följutna az Ararára.

ty . . .

Petrache ur kocsisa.

(Románból fordítva.)

(Vége.)

János biztatni kezdé a lovakat (románul János
nyelvet adott a lovaknak), hogy indítsanak, ostor,
nyelv, száj, mind hiába. Petrache ur lovai hátrálni
kezdettek és rugdalóztak. — Végre két udvari eseléd
segélyével, kik a zablátkba kapaszkodtak, nagy nehe-
zen sikerült helyükhöz közeledni a lovakat.

Mentek, a hogy mentek, — a mig jobbra kellett
fordulni. A bojár megadta János jobb karján a jelt.
János megállította a lovakat s a bojár felé fordulva,
kérdézi:

»Mit parancsolt az ur?»

A bojár rákiált:

»Ne állj meg, ne állj meg, mert megint meggyül
a bajunk.»

Hasztalan, János megállott.

»Ember! ki mondotta, hogy megállj? Hát nem
értekeztünk, hogy midőn így teszek, fordulj jobbra,
így: balra, s így: állj meg?»

»Tettem uram, parancsolatjára.»

»Mit „tettem”? vigyen el az ördög „tettem”-eddel
együtt!»

János a lovak felé fordult s hajtani akart. Azon-
ban ismét az udvaroni kolontosság. A lovakat helyből
ostor, száj, — semmi sem mozdította meg.

Petrachenak néhány kaszinóbeli barátja, kik előtt
ő kocsisát dicsérte, véletlenül ott ment az utcán. A
bojár hasztalan tettele magát, hogy nem látja őket;
ezek fennhangon kiáltották nevét, mondván:

»Bravo, Petrache cocone! jó a kocsis, . . . és
te, mintha vajda lennél.»

A bojár izzadott mérgében.

Végre, nagy népcsődület, sok pirulás, zaj után
a lovak megindultak.

Nemsokára balra kellett fordulni. A bojár meg-
tette az illető jeladást balfelől. János ismét gyorsan
megállította a lovakat s ismét a bojárhoz fordulva,
egész hidegvérrel kérdezi:

»Mit parancsoltál, uram?»

A bojár dühbe jött.

»Oh, hogy az ördög vigyen el, bolondja! Ki mon-
dotta, hogy megállj, te isten kereszténye? Hát nem
egyeztünk meg együtt, hogy mikor így teszek, fordulj
jobbra; mikor így, fordulj balra; mikor így, akkor
állj meg. Miért állottál meg hát, állna meg fejedén a
kereszt, hogy álljon.»

»Tettem uram . . .»

»Miféle „tettem”? hordaná el az ördög azt a „tette”-
det! Mi lesz már most megint? Ime ismét csődület
és lármá.»

János hidegvérrel fordult a lovak felé s hajtani
akart. Azonban a lovak újból nem akartak megmoz-
dulni. — Ugy gyűlt, csődült ismét a nép, mint az ör-
dögök, s mintha kicsinálva lett volna, a bojár kaszinó-
beli barátai, mintha mondotta volna valaki, ott adtak
találkát a zsvajban.

»Eljen a kocsisod, Petrache cocone! — kiáltja
az egyik.

»Mintha rokona volnál! — veti utána a másik.

Nem volt nálunk, mióta városunk áll, ilyen ko-
csis! — mondá a harmadik.

meretlen főispánokra bíztnék, de mivel a főispáni hatáskör most már törvényhozásilag is szabályozva, nagy hata mat involvál, reméljük és hiszszük, hogy legalább jövőre a főispánok kinevezéseit nem csak a protekció ez családi összeköttetés, hanem a képzettség, a megbízhatóság is lesznek a mérvadók.

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőház a köztörvényhatósági törvényjavaslat 57-ik szakaszát tárgyalta 23-án. Beniczky államtitkár mellette, Sággy, Mocsáry Ugron ellene szözlottak; utóbbi a jelenlegi parlamenti kormányzat mellett folytatott visszaélések által a monarchikus kormányformát is veszélyeztetve látja. A vita foly.

A hadmentességi díj és Horvátország. A pénzügyminiszteriumban már jó ideje feltűnt s nemrég a képviselőház egyik bizottságában is szóba került az a körülmény, hogy a hadmentességi díj az utolsó években tetemes csökkenést mutat, a melynek nyomó része Horvát-Szlavonországra esik. A pénzügyminiszterium fel is hívta e tapasztalás folytán ottani közegeit, hogy tegyenek előterjesztést ezen nagymérvű bevételi csökkenés indokairól. A felvilágosításokat, mint értesülünk, legközelebb kapta meg a miniszterium s azokból egy saját szerű jelenségnek jött tudomására. Annak t. i., hogy a horvát-szlavonországi hadmentességi díjkötelezettek közül igen sokan elköltöznék az ország területéről csak azért, hogy meneküljenek e tehertől, a melyt nyilván igazságtalannak tartanak. Ugyanez a jelenség észlelhető az ország felvidéki megyéinek, nevezetesen Pozsony- és Trencsénmegyének tót ajku lakosságánál is. A pénzügyminiszteriumhoz felterjesztett hivatalos adatok szerint a hadmentességi díj csökkenésére nem kis befolyással van az a körülmény is hogy újabb időkben általában véve tetemesen csökkent épen a magasabb osztályzat szerinti díjkötelezettek száma, a mi kétségkívül a súlyos közgazdasági helyzetben találja magyarázatát.

Külföld.

A keleti kérdés.

London, márcz. 25. A „Reuter-ügynökség” jelenti: Oroszország nem tagadta meg közreműködését a Suda-öbölben horgonyozó európai hajórajok által esetleg eszközöndő tüntetésben. A hatalmak folyton egyetértőleg járnak el a görög kormány ellenében. Sándor bolgár fejedelem még mindeddig nem engedett Kelet-Rumélia főköormányzójává való kinevezetésének időtartamát illetőleg.

Várna, márcz. 25. A bolgár kormány végre elhatározta, hogy véget vet a Dragan Zankoff orosz barát pártja által folytatott agitációknak s elrendelte úgy Zankoffnak, mint a párt többi vezéreinek elfogatását. Ennek folytán maig a konzervatív párt tizenhárom kiválóbb vezérégyénisége vettettett fogságra. Maga Zankoff még nincs elfogva, mert a szófia orosz ügyvivő oltalma alatt áll. Az összes bolgár lapokat is felfüggesztették Karaveloff közlönyeinek kivételével.

S a bojár dühösködik.

Végte re vagy tíz pereznii feleselés, zsivalkodás után a lovak megindultak. Most már arról volt szó, hogy a rendőrfőnök előtt álljanak meg. A bojár jelt ad János hátán, hogy álljon meg. Ez megállítja a lovakat, de a rendőrfőnök kapuján jóval innen, és a bojár felé fordulva, ismét kérdezi:

„Mit parancsoltál, uram?”

A bojár a guta környékezte.

„Szállj le, asszony! — mondá szépen nejének, a hintőből leugorva. — Kend pedig János, menjen a honnan jött, a pokolba. Im ezt parancsoltam.”

„Tettem.”

Petrache bojár két álló hétig nem lépett ki házából a szégyen miatt. Sőt azután is még az utcán is elkerülte azokat, a kik előtt János vizitiut feldicsérte volt s kik tanui valának az utcai csete-paténak, mert ezek mindig ezt suttogták, de úgy, hogy Petrache coco nu is meghallhassa:

„Ime a vajda!”

S a másik erre viszonzá:

„De vajjon mi lett Jánosból? Hiszen ilyen kocsi nem láttam, mióta városunk áll.”

Gains.

Románlapszemle.

I.

Cogalniceano.

Megigértük, hogy kimutatjuk, miszerint erősen megcsipte a darázs úgy Cogalniceanót, mint a brassói román lapot. Most rajtunk a sor, hogy ígérőnként beváltuk.

Kezdjük a „Gazetă”-val. Ez a lap egyik organuma mindazoknak a magyar hazánk ellen intézett alap-talan támadásoknak, izgatásoknak, melyek hazánk, nemzetünk ellen Romániában akár az utcákon, akár az ottani sajtóban, — akára a bukaresti országgyűlésen, szenátusban felmerülnek. — Közli azonnal nagy lelki gyönyörrel, legyenek azok a legképtelenebb támadások. — Hogy aztán a miket ő idehaza szintén kifundál, a romániai demagog sajtó átkapdossa, kicizfrázza s úgy adja olvasóinak, ez igen természetes; mert hiszen a „Gazetă” a forrás, és ez nem lehet hazugság. Román lap írja magyar földről, tehát a forrás kétségbevonhatatlan.

Szóval a „Gazetă” ama hamis közvetítő darázs-fészek (cuibe de vespe), a ki a szentlélek elleni bűnnek tartaná megczáfolni Cogalniceanonak egyetlen-egy bádar állítását. E helyett odaállítja Bismarck és Kossuth mellé harmadiknak, hogy bámulják olvasói a nagy nemzeti hőst, a ki beleavatkozott egy szomszéd hatalom belügyeibe, csak azért, hogy — bár ő tagadja, de mi kimutatjuk — mézes-mázos beszédével a dákó-románizmust hirdethesse s ezzel akarva vagy akaratlanul a pánszlávizmusként tegyen szolgálatot.

Hogyan is merné a „Gaz.” megczáfolni a nagy román államfiúnak csak egyetlen egy hamis állítását! Akkor nem lehetne Bismarck és Kossuth mellé állítani Cogalniceanót, akkor ki kellene mutatni annak tévedéseit s fel kellene világosítani olvasóit a tények valódi állásáról. Ez azonban nem áll neki érdekében; a nációjalista lap csak nem tehet önzetlen szolgálatot az igazságnak, a magyar hazának. Jobb tehát, ha szétbocsátja azokat a darázsokat az országban, melyek Cogalniceano után őt is összemarták, hadd marjanak meg azok más könnyen hívőket is. Szítani az országban olvasói között a magyar alkotmány, a magyar haza területi épsége ellen az elégtelenséget: ez ama politikai misszió, melyet ő hazánkban teljesít.

Kemény vád, mondja a t. olvasó. Csak türelem; mindjárt megláthatják a Cogalniceano beszédéből, melyet a „Gazetă”, brassói, tehát nem is bukaresti lap, magasztalásokkal elhalmozva közölt, de egyetlen betűt a világ minden kincséért meg nem czáfol. Megcsipte a lódarázs.

Most lássuk Cogalniceanonak azt a híres beszédét, melyet három számban közölt a „Gazetă.” Igyekezni fogunk, lapunk terét szem előtt tartva, a beszéd velejét híven visszaadni.

A beszéd tárgya: interpelláció Bretianóhoz, hogy miért száműzött Romániából hat erdélyi román?

Legelőbb tudtára adja, hogy ezt a beszédet nemcsak Bretianóhoz intézi, hanem a magyar kormányhoz és a magyar nemzethez is. Ne ütközzenek meg ezen, hogy ő a budapesti parlamenthez és magyar kormányhoz is beszél, mert hiszen a budapesti parlamentben is tárgyalták, úgy mond, nemcsak tisztán Romániára vonatkozó ügyeket; hanem még általán a romanizmus ügyét is. Hogy minő romániai ügyeket tárgyaltak Budapesten s hogy mikor tárgyalták ott a romanizmus közügyét, erről hallgat ő is, a „Gaz.” is. Ezt el kell hinni a „G.” olvasóinak, hogy úgy van s punctum.

Apróságok.

Tud magán segíteni.

Egy ur, a ki nagyon szereti a kényelmet, belép egy kupéba, a mely meg van tömve utazókkal.

A mint a vonat megindul, az ur kivesz táskájából egy közép nagyságú csomagot, maga elé teszi s nyájas mosolylyal szól:

— Az ember nem vigyázhat eléggé. Jobb lesz, ha mindig szem előtt tartom.

— Ugyan mi van hát ebben a csomagban? — kérdi egy kíváncsi utazó.

— Csekélység! egy kis dynamit! . . .

A következő állomásnál valamennyi utazó megszökik. A magára maradt ur fölnyitja a csomagot s jóízűen kezd falatozni. Sonka volt benne, meg pogácsa.

Elismerés.

Főnök az irodatiszthez:

— Elvégezte már a rábizott munkát?

— Nem, tanácsos ur; kis türelmet kérek még. Nem megy az olyan könnyen. Hiszen ez marha-munka!

Főnök elismerő mosolylyal:

— Hiszen épen azért bíztam önre!

A világ nyelve.

Két nő egy társaságban, a harmadik beléptekor:

— Iszonyu botrány!

— Ilyen nőt elfogadni! . . .

— A kinek birneve . . .

— S ismeretsége!

— Ah! ön ismerem!

— Én is!

Előre bocsátja, hogy ő a rend embere, nem irredentista, nem dákóromán — (dehogy nem! majd kiderül), — aztán elbeszéli, hogy mi ad neki jogezimet arra, hogy ő a budapesti országgyűléshez és a magyar nemzethez is beszélhessen.

Moldvai miniszter volt az olasz-francia-osztrák háboru idejében 1859—60-ban, a magyar fiuk siettek Garibaldi zászlója alá, Moldva-Olahország felé véve utjokat. — Bezzeg, hogy nem mentek sem az erdélyrészi sem a moldva-olahországi román fiuk Garibaldihoz. — Cogalniceano nem a magyarok szép szeméért, hanem a romanizmus érdekében, jónak látta azokat a lelkes magyar ifjakat és vezetőiket, mint akkori moldvai miniszter protegálni, azoknak salvus conductust, segélypénzt adni, a magyarok számára küldött fegyverekért magát exponálni, az Olaszthonban székelet magyar komitéval szerződést kötni, a mi elvégre is állomásának elvesztésébe került.

Azok a szerződések, melyek Kossuth irataiban közölve lettek; eléggé bizonyítják, hogy Cogalniceano nem a magyar érdekeket tartotta szem előtt, hanem a romanizmus erősödését, a mit tőle rossz néven nem is vehetünk; de már az, hogy a mit a magyar fiukért tett, azzal most jogezimet követel a magyar haza belügyeibe kottyanni, ez mondjuk, olyan ügyetlen, olyan éretlen fogás a nagyhirű román státuszfér fiutól, hogy minden érdemét önszájával tönkre teszi, a mikért más esetben önként lettünk volna iránta háladatosak.

Ez olyan jogezim Cogalniceano uram részére, a milyent, Szerbia, Törökország, Északamerika, Olasz- és Poroszország nem egy tekintélyes államférfia követelhetett volna magának. De hát azok tudják, hogy mi szerénység, mi az államférfi jutalma, ha valakivel, ha egy nemzet száműzöttjeivel jót tehetett. Bizonyára nem a hiu kérdés, önnagyzolás és egy egész nemzetnek alapnélküli vádolósa, úgy, a mint azt ő tette a bukaresti parlamentben. — Annyival kevésbbé kellett volna neki azzal, a miket tett, hetyke ifjúként kérkedni, mert ha azokat megtette — s hiszszük, hogy tette — a mikkel eldicsekedett: miért hallgatta el azt, a mit mint Románia belügyminisztere, 1866—67-ben cselekedett?

Megmondják azt is majd mások. Mi csak maradjunk most a dicsekvő exminiszter beszéde mellett. Czenkalji.

Ipar- és kereskedelmi egylet.

— Zikéli Henrik felolvasása. —
(Folytatás.)

A külföldi iparnak ezen kísérletei alkalmasak lettek volna hazai iparunkat reflexiókra bírni és a küzdelemre előkészíteni. Gyapju iparosainkat azonban készítményeik minőségének jóvoltába és azok festésének valódiságába helyezett bizalma, párosulva az ismert elégedettséggel, azon reménnyel biztatta, hogy a kis fenakadás után a szomszédos Románia szükségletei ismét növekedni fognak. E helyen megemlítjük egyszersmind azt is, hogy az utolsó két tizedben a gyapju készítmények, kötelneműek, esztergályozott fapalaczkok (csutora) stb. elárusításában e fennakadás ismételt beállott, mely idő alatt a kishitűek és kevésbbé bizók, vagy egészen visszavonultak iparuktól, hogy más kereset után lássanak, vagy Romániába a remélt Eldorádba vándoroltak, hogy részben teljesen tönkre menjenek, másrészt azonban — ezek igen kevesen vannak, kiknek Fortuna kedvezett az új hazában — tisztességes módon biztosították jólétüket.

E módon sülyedt iparunk évről-évre és csak kevesen maradtak olyanok, a kik hódoltak e jelszónak: Becsületben akarunk tönkre menni hanem ellenkezőleg követték létjogosultságuk ezen föltételét: fel akarjuk venni a harcztot és becsületben tovább fenállani és jóvá akarják tenni az eddig elkövetett bűnüket és erőnkhez képest munkában és berendezésben a kor kívánalmainak megfelelni.

Az életben nincs szünet, sőt minden szünet hanyatlás. De küzdeni a haladás ellen épen annyi, mint uszni az ár ellen.

Ezen visszatekintés előrebocsátása után a t. jelenlövőkre bizom annak megitélését, vajjon leírásom az igazságnak megfelelő-e? s ha esetleg nem volna úgy, engedelmeiket kérem, hogy bátorkodtam önöknek ittlétem két tizedének élményeit és tapasztalatait jellemezni.

Térjünk át most a jelen időkre. De mielőtt ezt tenném, kérem kell önöket, hogy észrevételeimet, melyeket szívenem fekvő polgártársaim érdekében teszek, vizsgálják és belőlük csak azon magot használják elvetésre, melyet önök csirázó-kepesnek tartanak. Nem vindikálom magamnak nézeteim helyes és csaltatlatlan voltát és szerencsésnek fogom tartani magam, ha kezdeményezésem önöket kutatásra fogja bírni.

Azt hiszem a jelenlévők legnagyobb része előtt ismeretes, hogy jelenleg egész Európában. Anglia és Franciaország kivételével, stagnáció uralkodik kereskedelem és ipar tekintetében és annyi tekintélyes és nagy hírnevű kereskedőház bukása csak egy jele a rendesen keringő szervezet fennakadásának. Azonban helytelen volna ezen stagnációt ugyanazon okoknak inagurálni, melyet például a mi viszonyaink közt a mi iparunk és kereskedelmünk fennakadását és hanyatlását előidézték. Különös jelenség, a beteg érzi betegségét, de hogy mi idézte elő a szervezet fennakadását, azt a legkritikább esetben tudja, holott épen az ő kötelessége kutatni betegségét, hogy a javuláshoz a rendes utat keresse föl.

Iparunk rövid idővel ezelőtt meglehetősen független volt a külső versenytől; a Brassóban készült áruk mindenkor kész vevőt találnak Romániában, csak hogy a fogyasztás arányilag az előbbi évekhez tetemesen fogyott, másrészt pedig, mert a szükséglet már nem kizárólag Brassóból fedeztetik és nagyon félős, hogy Románia jövőben egy monarchiánkra nézve kedvezőtlen vámszerződés kötése által utalva lesz szükségletét részben otthon, részben pedig — a statisztikai adatok után ítélve — Németországban fogja fedezni, miáltal iparunk fogyasztási piaca teljesen elveszne. Ezen félelem igen valószínű és annál biztosabb alakot ölt, minthogy a romániai gyapju és bőrök idehozatalának megnehezítése és a szarmasmarha behozatalának teljes tilalma a román kormányt arra bírja, hogy kárpótlásul a mi iparcikkeink kivitelét megnehezítsék. Ehhez járul még Németország iparosainak törekvése, hogy Romániában mindinkább tért hódítsanak és minthogy Németország gyártmányaival kellő színvonalon áll, úgy iparunk eddigi igen csekély törekvése mellett a kor kívánalmainak megfelelni csak idő kérdése lett volna, még ha a fennebbi faktorok nem is esnek közbe, a külföldi piacokat állandóan megtartani. Némi meglepéssel konstatálhatjuk ugyan, hogy a gyapju és bőr iparbeli néhány kereskedőnek sikerült már néhány lépést előretenni, de ezek is sikeres kifejlődésükhöz oly támaszt igényelnek, mely csak nagyobb számú iparosok és kereskedők által kezdeményezve, nyújthat reményt a sikerhez.

(Vége következik.)

Szebenmegye rovata.

Nagy-Szeben, 1886. márcz. 20.

A „Brassó” 20. számában volt egy rövid tudósítás a mi polgári körünk közgyűléséről. Azt hiszem, nem végzek fölösleges munkát, ha szeretett elnökünk, Zágóni Gábor kir. közjegyző szép, zamatos magyarsággal tartott megnyitóját s ezzel kapcsolatban az olvasó-egylettel való egyesülés tárgyában tartott rendkívüli közgyűlési megnyitóját, mely az előbbinél még sokkal szebb, szíves közlés végett beküldöm. Álljon itt a két beszéd, azt hiszem, élvezettel fogja olvasni mindenki.

Az első megnyitó beszéd így hangzik:

Tisztelt közgyűlés!

Van szerencsém, egyetünk minden egyes tagját tisztelettel üdvözölni!

Nemes egyetünk választmánya a számadás órájában, — meglepéssel öntudattal lép a tisztelt közgyűlés elé, — hogy bemutassa és beigazolja — komoly felelősség terhelté évi működésének eredményét; melyről szabadon hinnünk, hogy egyedül egyetünk kiváló fontos érdekeit tekintve, nem részesülend, az igen tisztelt közgyűlés részéről sem gáncsolásban.

Mint a gondosan szerető atya, örömmel lesi gyermeke fejlődésében, ennek minden egyes szívdobbanását és egész lényét szenteli lelki és testi emelkedésének s ha a legkisebb visszahatás mutatkozik, atyai kebelét a komoly aggodalmak sötét éjszakája borítja el; épp oly öröm és gondokkal volt a választmány, egyetünk szellemi és anyagi fejlődésén és állott őrt, hogy a legnemesebb kultus e szerény templomában, csak a mi szép, nemes, csak az találjon otthont s örök lakója a békesség és egyetértés legyen, mely nélkül nemcsak egyetünk, hanem „Róma is ledől és rabigába görbedt.”

E célunk és törekvésünk eredményét részletesen tartalmazza az évi jelentés, melyre részemről jóakaratu és becses figyelmüket szabadon csak kérem.

Lehet és készségesen megengedem, hogy maradtak még kívánni valók, de a vérmes remények ki-elégítését, zsenge életű egyetünk, nem kockáztathatta, hanem konszerválva, komoly, megfontolással kell, hogy haladjon lépésről lépésre, mert hiszen a fáradság enyhe árnyékát nyújtó tölgy sem nyeri egy nyáron koronáját s míg az törzsévé nő, a természet sok ádáz zivatarait kell kiállania.

Egyetünk élete, melynek alkotása, fenntartása és fejlesztése a legkomolyabb hazafias kötelesség teljesítését követelte, szintén csak akkor virágozhatik kényes talaján, ha e sokat szenvedett haza részben

még dúló nemzetiségi és politikai tülzásoktól menten, egyedül a kultus mezején igyekszik misszióját érvényesíteni, távol tartván magát minden egyéb agresszív törekvést s ez iránt, ha komolyan fogjuk fel hivatásunkat, úgy éppen nekünk kell nemes példával előljárnunk, mint ezt, szabadon konstatálnom, eddigelő valójában teljesítettünk is, mire bizonyosság az irányadó általános nézet és a tömeges kész pártolás, melyet évi jelentésünk híven előtár.

Igy egyetünk, a tagok előismerést érdemlő, méltó magatartása folytán, szellemileg és anyagilag, a jogos reményt meghaladó mérvben, alig két év alatt oda emelkedett, midőn 263 tag és 2500 frton felüli vagyonnal rendelkezik, hová egyetek még hosszú évek során is alig jutnak.

Tehát ez matematikai bizonyosság arra nézve, hogy helyesen fogtuk fel egyetünk nemes hivatását és az annak megvalósítására szolgáló eszközök megvásárlásában is szerencsések valánk.

Hogy ezen öröndetes haladás, meg ne akadjon, egyenesen csak mi tőlünk függ s jelesen attól, hogy maradjunk meg eddigi álláspontunkon s továbbra is tartsuk meg sikerre vezető utainkat, ha igen, akkor biztosan remélhetjük, hogy eljövendő ama nagy nap, melyen a ma még szerény, de fennkelt egyetünk, városunk társadalmi központja leendő s a nemes és hazafias érzelmek kihatása alatt, az általunk komoly gondok és küzdelmek közt fölszántott barázdákban elhintett magvak, dus arany kalászeit, meglepéssel aratják utódaink, mert igaz ama példabeszéd, mely találón azt mondja: „idővel s türelem mellett az eperfa levele is selyemmé válik,” s a nagy Franklin is igazat mondott, mikor azt állítja: „hogy csak a békerontók dicsekedhetnek azzal, hogy munka és türelem nélkül tudnak boldogulni, ha célukat csakugyan elérhetik.”

Ezzel van szerencsém a közgyűlést megnyitónak nyilvánítani és a tisztelt tag urakat a tárgysorozatban kitűzötteknek oda-oda, de objektív letárgyalására alázattal felkérni.

A közönség köréből.*)

•A növényrostanyagok (cellulose)

mivolta, szeszgyártásra alkalmas voltának felfedezése és feldolgozásának műszaki ismeretei;“

valamint

•100 tényleírás minta

a szeszadó iránt fennálló törvények és szabályok ellen felmerülhető kihágások megállapításához, tekintettel az 1884. évi XXI. törv.-czikk-re is“

című két munka hat hónapnál több idő óta nálunk készen áll kinyomtatva, s minthogy szerzője s kiadója ismételt felhívásunk dacára sem váltotta ki a kész munkát, kénytelenek vagyunk a nyomdaköltség összegét kikapandó, a teljesen kész

600 példányt

összesen s egyenként is elárusítani.

Ezen művek különösen a pénzügyi szakba vágó egyének s első sorban a pénzügy-, vám- s adóörsegek számára bir felette nagy fontossággal, miért is ez uton hozzuk a mű elárusítását nyilvánosságra.

Egy példány ára 40 kr.

Szíves ajánlatok intézendők

(23)

Alexi könyvnyomdájába
Brassó, Színház-utca 95.

Helyi és vidéki hírek.

Románia színei Brassóban. A „Gazeta” e hó 26-iki 60-ik számában újságolja: „Az itteni román közéletnapoda igazgatósága kényszerítve látta magát egybehívni az összes tanulókat és közölni velük, hogy vegyék le sapkáikról a trikolort (veres, kék, sárga.) Tudva van, hogy Tisza, a rendeleték minisztere, helyén valónak találta megtiltani az erdélyi trikolor hordását, mely egyuttal a román szín is. Leveszik a sapkákról a trikolort, de ifjaink szíveikben hordozzák; a vöröset, a sárgát a nap, a kék az ég adja nekik, oly trikolor az, melyet semmi hatalom, nem hogy magyar miniszter, sem leendő képes lábbal taposni. Minél nagyobbak lesznek a magyar üldözések (?) annál inkább fog acélosodni a román nép.” Midőn a helybeli gör. fel. román gymnasium derék igazgatóságának legőszintébb elismerésüket fejezzük ki ezen erélyes és tapintatos eljárásáért, egyuttal figyelmeztetjük a „Gazeta” szerkesztőjét, hogy ne vonja bele ezután a brassói román gör. kel. iskolákat a magyar miniszter elleni polemiájába. Ha nem tetszik neki a magyar miniszterium, hát bukassa meg alkotmányos uton; de az iskolának épen a románok köznevelődése érdekében hagyjon békét. A magyar lapok is ezt teszik a magyar tannyelvű iskolákkal szemben; tegyen ő is így és ezzel teszi a leghasznosabb szolgálatot a románok köznevelődési érdekeinek.

Halálozás. Városunk lakosságának minden rétegében nagy tiszteletnek örvendő Szentkereszt-hegyi Kratochwill József m. k. honvédezt su-

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

lyos csapás érte. Szeretett sógora, báró breveri Fürth Károly cs. k. őrnagy a hadiőrm s I. oszt. tiszti szolgálati érem birtokosa, egy bátor, harcias szellemű katona, kitűnő ember, példás férj s családtag folyó hó 18-án meghalt. Temetése nagy diszszel f. hó 21-én ment végbe Grazban, hol a most már halott köztiszteletnek örvendett. Áldás és béke hamvaira!

Beteg főherczeg. Károlyi Lajos főherczeg kanyaróban megbetegedett.

Szomoru botrány. Az országgyűlés egyik pártklubjának, — a függetlenséginek — szomoru aktushoz kelle nyulnia: a napokban kigolyózta egyik tagját. A kigolyózott képviselő Greff József, a németújvári (Vasm.) kerület országos képviselője. Az eset képviselői körökben nagy feltűnést kelt, nem is csoda, alig van példa rá, hogy valakit oly körülmények közt utasítottak ki pártkörből, mint ez esetben Greffet.

Püspöki kinevezés. A hivatalos lap 24-án közölte Ipolyi Arnoldnak nagyváradi püspökké való kinevezését.

Adóhivatali tréfák. Jókai Mór, írja a „Nemzet”, az a különös kitüntetés érte, hogy kinevezték „ffatal emberré.” A budapesti adóhivatal megtisztelte „hadmentességi adó” címén 160 frtnyi tartozással. Jókai természetesen azt válaszolta erre, hogy nagy örömmel fogja leróni ezt az angáriát, de még annak az urnak is aranyba foglalja a fejét, a ki őt 30 és 40 év közötti legénynyé visszavarázsolja; hanem előbb szerelné ezt tapasztalni.

A derék bukaresti magyarok egyre művelik magukat. Az önálló műkedvelő társulat egyik nagy faktora ez önművelődésnek. F. hó 20-án közkövára harmadszor adták Szigligeti Ede „A cigány” című három felvonásos népszínművét, mely a román fővárosban is általános kedveltségnek örvend. A derék műkedvelők ez alkalommal is mindent elkövettek, mi a darab szellemi eredményét fokozza, sőt a haladás a működés terén, melyet ez ifjú társulat egy évi fennállása alatt felmutathat, egyes műkedvelő tagokon nagyon is észlelhető. Ha az egyes szereplőket bírálata alá szabad venni, úgy első helyen Bakay Antal urról kell megemlékeznünk — így ir tudósítónk — ki az öreg Zsiga (cigány) szerepében oly kitűnően viselte magát, hogy becsületére válik egy a társulatnak, mint a társulat nemes missziójának: *a magyar hazafiaknak a magyar nyelvet megőrizni.* Hendel Lina kisasszony a szenvedő szerelmes, Rózsi (cigány leány) szerepében a szorgalmas tanulmányt és a szerep tökéletes átérzését láttuk Ohajtjuk gyakran e kedves találkozást. — Rébék asszonyt, a zsémbes falusi menyecskét, Bakay Antalné u. a, alakította, a ki a közéletben a jóság, szelidség és előzékenység mintaképe, nem csekély bámulatunkra Thalia templomában valóságos ördög-asszonyt lejtett. Kodra Gyula Gyuri (paraszt legény) szerepét ez alkalommal megközelítően adta. A többi működők is teljes meglepéssel érdemelnek. A közönség nagyon bőkezű volt a jól megérdemelt tapsokban s az „Orpheum” színterme ez alkalommal csegett a sok éljen! éljen! kiáltásoktól, mit még a jelen volt román közönség sem mulasztott el utánozni. Az anyagi eredmény a rossz időjárás következtében nem valami fényes, mitől azonban derék műkedvelőink nem riadnak vissza, mert hír szerint már is előkészületeket tesznek új előadásra. (Pr.)

Közzgazdaság.

Brassói piaci jelentés.

Márczius 26-ikáról.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Buza, legszebb 7 frt közép 6 frt 50 kr. Rozs, legsz. 3 frt 90 kr. köz. 3 frt 60 kr. Árpa, legsz. 2 frt 80 kr; Kukoricza erdélyi 3 frt 50 kr, romániai 3 frt 30 kr; zab 2 frt — 2 frt 20 kr. bab legsz. 3 frt 80 kr, közepes 3 frt 50 kr; aszaltszilva 6 frt — hektoliterenként.

Szarvasmarha és sertések felhajtása alig érdemel említést.

Kövér libák párouként 5—7 frt, soványok 4 frt; iyukok 80 kr — 1 frt 50 kr; tojás 75 darab egy lrt-ért. Bárány 2 frt 50 — 4 frt.

Szerkesztő postája.

M—g, Segesvár. Minapában magánlevelet irtunk. Nagyon kérjük a választ annak idején lehetőleg gyorsan, hogy a szerint esetleg intézkedhessünk.

Fogaras. A „megyei élet” című b. czikke mai számunkra későn jött. Jövőre okvetetlen jönni fog.

Nyílt tér*)

Uj tanrendszer

a francia nyelv gyakorlati és elméleti gyors elsajátítására. Alólírt e f. é. ápril hó 1-től egy újabb esti tanfolyamot nyit Fekete-utca 410. szám alatti lakásán, csekély 3 frt havidíjért.

Jelentkezéseket szíveségből elvállal Zeidner H. ur könyvkereskedése.

Számos pártfogást kér:

Benado D.

francia nyevtanító.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

500 aranyat

fizetek annak, a ki

Dr. Greensill salicyl-sav-szájvizének

(egy palack ára 40 kr.) használatánál valaha ismét fogfájást kap, vagy szája szaggal bír. — **Dr. Greensill fogszépe**, a szájvíz után használandó, a fogakat vakító fehérré teszi. Ártalmatlanságáért kezesség. — Ára 40 kr. Kapható gyógytárakban, illatszereszeknél s jobb fodrászoknál.

Dr. Greensill Róbert, tanár Párisban.

Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten, király-utca 12. sz.; Brassóban: Kropácsy Ferencz urnál (nagy-utca 486. sz.) (99) 8—20

Fűrésztelep-bérbeadás.

A brassói asztalos-ipartársulat a Tömös-patakon, a Csigahegy hátán fekvő, vizerő által hajtott **fűrésztelepét f. évi április 3-án d. u. 3 órakor** a klastrom-utczában lévő butorraktárban írásbeli vagy szóbeli versenytárgyalás alapján a legtöbbet ígérőnek három évre haszonbérbe kívánja adni. — A feltételek ugyanott megtekinthetők.

(119) 1—3

A brassói asztalos ipartársulat.

Budapester Tagblatt.

Am 1. April beginnt ein neues Abonnement auf das „Budapester Tagblatt“. Wir erlauben uns aus diesem Anlass die deutschlesende Bevölkerung Ungarns auf unser Blatt aufmerksam zu machen, das trotz seines kurzen Bestandes so verbreitet und beliebt ist, dass es bereits zu den bekanntesten und beliebtesten hauptstädtischen Blättern zählt.

Ein Programm des „Budapester Tagblatt“ zu entwickeln, ist überflüssig. Man weiss überall, dass unser Blatt die ausführlichsten und frischen Berichte über alle interessanten und wissenschaftlichen Ereignisse bringt und dass es die einzige entschieden oppositionelle deutsche Zeitung in Budapest ist.

Die politische Richtung wird nach wie vor dieselbe bleiben. Indem wir die Namen der politischen Mitarbeiter mittheilen, haben wir gleichzeitig jene politische Richtung angegeben, welche wir vertreten. — Wir haben die Ehre zu unseren Mitarbeitern zu zählen: Graf Albert Apponyi, Stefan von Bittó, Graf Aurel Desseffy, Kleins Ernő, Franz Fenyessy, Béla Grünwald, Emerich Hódossy, Ferdinand Hódossy, Ferdinand Horánszky, Ludwig Horváth, Paul Kirdy, Albert Kovács, Paul von Somssich, Ladislaus Tomcsányi, Emerich Veszter, Adolf Zay, Graf Robert Zzabinszky.

Der Redaktion des Feuilletons widmen wir nach wie vor die grösste Pflege und wir dürfen mit Genugthuung hervorheben, dass alle hervorragenden Schriftsteller Ungarns unser Blatt bisher mit Beiträgen erfreuten. Schliesslich machen wir auf unseren Oekonomist aufmerksam, der für jeden Kaufmann und Gewerbetreibenden ein gewissenhafter und verlässlicher Rathgeber ist und nach wie vor unabhängig nach jeder Richtung hin, jede Erscheinung auf finanziellem, kommerziellem und gewerblichem Gebiete kritisch wird. Gegenwärtig veröffentlichten wir den ausgezeichneten Roman „YVETTE“ von Guy de Maupassant, auf welchem ein Original-Roman unseres Landmannes, des Romanschriftstellers Ludwig Tolnai: „Die Herren das Dorfes“ folgt, dem sich ein sensationeller Roman: „Die Schatzinsel“ von Stephenson anschliesen wird. Weiters haben wir Romane: von Theuret, Quida, Daudet und Feuilleit erworben, die im Laufe des Sommers zum Adruck gelangen.

Um Jedermann von der Vorzüglichkeit des

„Budapester Tagblatt“ zu überzeugen, sind wir bereit, franco und gratis Probenummern zuzusenden. Die Abonnementspreise betragen: monatlich fl. 1.00 halbjährig fl. 7.— vierteljährig fl. 3.50 ganzjährig fl. 14.— Administration des „Budapester Tagblatt“ Pallas litt. u. Druckerei-Actien-Gesellschaft.

Elismerési oklevél.

1873.

Bécsi világiállás

BEER J. unokaöcsö

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát kizárólag jól, rendesen s gondosan dolgozott butorokban a legolcsóbb árak s biztos kezesség mellett. Ugyanitt diófa s egyéb tönkök vásároltatnak. (87) 9—20

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa furniok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

NŐI DIVAT-ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-TERMÉKBEN

Brassó, főter.

A raktári készlet egy részét tartalmazó női divat-ruhakelmék, ugymint: beige, loden, feulec, cachimirok, mosó creton, satinok, flanellek és posztók, ugyszintén esőköpenyek és felsők a közeledő

— tavaszi évadra —

bel- és külföldre tett nagy megrendeléseink következtében és helyiségünk kis kerete miatt igen előnyös áron adatnak el.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtár

Brassó, ALEXI könyvnyomdája

Székely törökbuza

legkorábban érő, jeles nyári faj, sötét piros, nagy cső, sulya 80 kilo per hektóliter, május végéig vethető,

kapható az uradalmi igazgatóságnál Fehéregyházán, u. p. Segesvár.

(110) 3—3

„BUREAU CONCORDIA“

(88) 5—6

hatóságilag engedélyezett, foglalkozást közvetítő és cselédszerzési intézet BRASSÓBAN, főpiacz 526. sz. alatt, a városkapitányság mellett.

Az alázattal alólírotnak van szerencséje a t. cz. közönségnek illetéjesen jelenteni, miszerint én egy már érezhetővé vált szükségleten segítendő, az itteni főpiaczon egy közvetítő üzletet nyitottam, és különös megtiszteltetésnek fogom tartani, ha becses megbízásaival felkerestetném s szerencsémnek tartandom azokat mindenkor készséggel és a legpontosabban végrehajtani.

Mindazon tisztelt szolgálatadók és szolgálatot keresők, kik a fenti czimemhez fordulni hajlandók, meggyőződhetnek arról, hogy főtörökvésem oda irányul, lelkiismeretes, igazságos és gyors eljárás által tisztelt megbízóimat kielégíteni és hogy üzletemnek kiterjedtséget s jó hírnevet szerezzek.

A t. cz. közönség becses megbízását elvárva, maradok tisztelettel

Töpfner Frigyes.

„Pietät“ temetkezési intézet.

Brassó, nagy-utca 549. sz. a.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Brassóban, nagy-utca, Reich-féle házban, a tehénpiaczal szemben egy dúsan berendezett

temetkezési intézetet

nyitottam, a hol is teljes raktárt tartok minden gyászfelszerelvényekből, koszorúk- s a legjobb gyártmányu érc- és fakoporsókból, melyeket elsőrendű gyárosoktól vásárolván, a legjutányosabban szolgálhatok.

Teljes temetések (gyászszekerek stb.) nálam megrendelhetők.

A legpontosabb szolgálat és jutányosság mellett, remélem a n. érd. közönség becses bizalmát és pártfogását megnyerni.

Teljes tisztelettel

KÖHLER CH.

(113) 1—3

Az

„EQUITABLE“

életbiztosító társaság New-Yorkban.

Alapított 1859-ben.

Biztosítási tőke	1884. decz. 31-én	788.993,384	frt.
A társaság vagyona	„ „ „	148.312,910	„
Nyeremény tartalék	„ „ „	26.733,223	„
Az 1884. évben kötött új biztosítások összege	„ „ „	216.436,495	„

Az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

Minden kötvény három év múlva megtámadhatlanná válik.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, Andrásy-út 12.

(88) 7—10

Brassó, ALEXI könyvnyomdája